

Els components elèctrics són el producte amb què treballa Draka Cables, indústria situada a Santa Perpètua de Mogoda. Ens acompanya el seu responsable, Antoni Falcó Altet, per aclarir-nos coses com l'origen del curiós nom de la firma: **"Pertany a una multinacional centenària holandesa, que en aquests moments disposa d'un total de 59 fàbriques repartides entre 26 països."**

"A Draka ens dediquem a dissenyar —a més de produir i vendre— sistemes de conducció elèctrica, bàsicament cables, de nucli metàl·lic i fibra òptica. Aquesta darrera matèria primera la fabriquem nosaltres mateixos, mitjançant la tecnologia més moderna —la del plasma—, en les quatre plantes que tenim distribuïdes arreu del món", resumeix l'Antoni. Tres són les factories de què disposen a l'Estat espanyol, dues a Catalunya, que "molt aviat es convertiran en una de sola, a Santa Perpètua", i una a Vigo, "especialitzada en la producció de cables per al món de l'automòbil, que cada cop incorpora més estris electrònics. Un cotxe corrent conté un parell de quilòmetres de cable." Quant a les fàbriques catalanes, "ens dediquem a tres famílies de cables: els adreçats al mercat general, els destinats al món de les telecomunicacions i els fets a mida segons les necessitats del client."

El seu creixement és imparable: **"Al llarg dels darrers anys hem adquirit destacades firmes del sector de diversos països, entre ells Espanya."** Insisteix en la "descentralització" que defineix la firma: **"Un nucli reduït, evidentment, consolida els resultats i estableix les relacions amb els accionistes. Això no vol dir, però, que no hi hagi col·laboració entre les diferents factories, alhora que es comparteixen idees i projectes."** Draka és un bon exemple de la tendència globalitzadora de l'economia mundial, si bé per a Antoni Falcó "en el fons les empreses tampoc no han canviat tant. Actualment, com fa 100 anys, darrere de qualsevol projecte d'abast internacional hi ha sempre una persona, que s'envolta d'altres, per constituir finalment un equip. En definitiva, els qui constitueixen qualsevol multinacional són humans amb noms i cognoms." Equip és una paraula clau a Draka, que disposa d'un comitè internacional, del qual l'Antoni és membre: **"Som al Consell de direcció de la indústria. Les 10 persones d'arreu del món que el constituïm som els qui definim l'estratègia i les polítiques que caracteritzaran Draka. Jo estic al càrrec de les sucursals situades al sud d'Europa."**

Una enorme responsabilitat en mans d'un home que un bon dia va sortir de l'Institut Químic de Sarrià amb el títol d'enginyer sota el braç: **"Els estudis són un mitjà, no un fi. Escollir una carrera tècnica serveix per especialitzar-te en un camp determinat, però llavors ets tu qui ha de decidir si vols anar més enllà, endinsar-te en un món més ampli. Si així ho decideixes, et caldrà completar els estudis amb altres coneixements. Un postgraduat en una bona escola, en el meu cas IESE, que t'ensenyi gestió d'empresa pot convertir-se en un magnífic complement." En qualsevol cas, subratlla que "l'autèntica formació no te la facilita ni la universitat ni l'escola de negocis, sinó la feina diària i l'experiència. Els 10 primers anys de vida professional, els passes probablement aprenent."**

Sens dubte, dirigir la feina de 350 persones és una tasca que requereix una preparació efectiva. No s'acaben aquí, però, les seves atribucions: **"Dedico**

aproximadament el 50% del meu temps a la gestió de les factories de la meva àrea, mentre que la resta el consagro a viatjar, amb l'objectiu de desenvolupar projectes amb la resta del grup, visitar clients, crear aliances estratègiques, analitzar les adquisicions d'altres empreses, explorar noves possibilitats..." No cal dir que no li queden hores per avorir-se: **"El que més m'agrada d'aquesta feina són les dosis de creativitat que conté. Sense anar més lluny, som un dels primers proveïdors de cables destinats a la telefonia mòbil, una nova tecnologia apassionant."** I és que la "innovació" és, per a l'Antoni, un dels trets que millor defineixen aquest segle recent estrenat: **"Continuament ens trobem coses noves. En el món de les telecomunicacions, per exemple, fer previsions a tres anys vista ja resulta arriscat."** Per tant, "el risc i l'aposta" són constants, i, de fet, **"són aspectes íntimament lligats a la indústria."** Aquest empresari comprèn el desconcert del consumidor davant un món tan canviant. La seva opinió és que **"cal prendre's el progrés amb una certa calma. No és tan positiu comprar sempre l'última tecnologia, perquè no està disponible al mercat durant gaire temps, i pot ser més prudent esperar la següent generació del mateix producte. Cal prestar atenció a les novetats, però sense caure en l'histerisme."** És clar que **"des del punt de vista empresarial és diferent, perquè nosaltres estem obligats a treure partit de tots els recursos disponibles susceptibles de millorar els nostres resultats."**

Un bons resultats depenen en gran mesura de l'elecció dels col·laboradors adequats, la qual cosa és **"cada cop més difícil. Jo mateix dedico bastant de temps a contactar amb gent de nivell."** A l'hora d'analitzar les causes d'aquesta dificultat, l'Antoni destaca **"la preferència de la gent per feines que impliquin menys responsabilitats. D'altra banda, cal tenir en compte que, amb l'aparició de les noves tecnologies, la demanda del mercat laboral ha canviat substancialment."** Assegura que una de les seves preocupacions consisteix a **"establir lligams amb els treballadors, per tal que se sentin a gust a la firma. Una bona atmosfera és indispensable per treballar. De fet, he constatat que, a les empreses que millor funcionen, se sol establir una relació intrapersonal entre els empleats molt beneficiosa."** Sap molt bé que aquestes relacions són fruit del **"temps que hi dediquen els responsables, que organitzen activitats amb aquesta finalitat."** Per a ell, les obligacions del cap no es limiten a **"pagar un sou a la plantilla, ha de vetllar perquè aquell col·lectiu s'entengui."** I aquesta entesa passa per detalls aparentment tan banals com l'aspecte del lloc de treball, que **"s'ha de caracteritzar amb elements que ajudin l'empleat a sentir-se còmode. Qualsevol feina requereix una bona reserva d'imaginació, i perquè aquesta sorgeixi cal sentir-se a gust. La crispació no aporta res positiu al negoci."**

Aquest català és un abanderat del tipus d'empresa que està entrant amb força al nostre país, negocis dirigits per gent amb empena i ganes de canviar les coses: **"Estem obligats a participar en institucions com les patronals, que tracten molts de temes de la nostra incumbència."** La seva conclusió és diàfana: **"Cal beneficiar-se de les noves tecnologies de la informació, que, entre altres coses, modifiquen el vell sistema empresari-treballador-jornada de 8 hores. La configuració de les indústries ha de canviar. La globalització és enriquidora."**

**“Qualsevol feina
requereix una bona
reserva d’imaginació,
i perquè aquesta sorgeixi
cal sentir-se a gust”**

Antoni Falcó Altet - Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental)